

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 23.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **452** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. С. О. - П. с адрес: гр. С., жк М., бл. 281, вх. 4, ап. 8 срещу Решение № 684/17.12.2010 г. на Ръководителя на С. У. „ О., с което е потвърдено Разпореждане № РВ-ПОВН-1417 от 16.11.2010 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

В жалбата се твърди, че посочените административни актове са незаконосъобразни. Посочено е, че чл. 46 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските противоречи на чл. 164 от Кодекса на труда, поради което не следва да бъде прилаган по силата на чл. 15, ал. 3 от ЗНА. Наведени са доводи, че понятието „настаняване” в детско заведение не следва да се разбира като „приемане в детска ясла”. Според жалбоподателката „настаняване” е налице тогава, когато детето е било лишено от родителски грижи.

В проведеното по делото открито заседание оспорващата не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Ръководителят на С. У. „ О. не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Н оспорва жалбата, като представя съображенията си в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид и

обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че А. С. О.-П. е работила по трудов договор в „Бъг” ООД от 07.05.2008 г. Трудовото ѝ правоотношение е прекратено от 29.03.2010 г.

Видно от приложеното по административната преписка удостоверение за раждане № 709720 от 21.10.2008 г. оспорващата е родила дете – Виктория Йорданова П., поради което е била във временна неработоспособност поради бременност и раждане за времето от 06.09.2008 г. до 21.10.2009 г., а от 21.10.2009 г. до 28.03.2010 г. е била в отпуск за отглеждане на малко дете до 2 години.

А. С. О.-П. е представила болнични листове за временна неработоспособност поради бременност и раждане и Заявление-Декларация за изплащане на парично обезщетение, на основание чл. 50 и чл. 51 от КСО за остатъка от 135 до 410 календарни дни чрез работодателя си. Изплатени са ѝ дължимите парични обезщетения за бременност и раждане за периода от 06.09.2008 г. до 21.10.2009 г.

На основание чл. 53 от КСО, жалбоподателката е подала заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, ведно с Приложение № 3 към чл. 5 на Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НИИПОПДОО/. П. е декларирала, че детето не е настанено в детско заведение /т. 5/ и че в срок от 3 работни дни от промяна в декларираните обстоятелства се задължава да подаде декларация за промяната. Тя е била уведомена, че ако не изпълни това задължение носи административно-наказателна отговорност по реда на чл. 349 от КСО и следва да възстанови неправомерно полученото обезщетение по нейна вина заедно с дължимата лихва съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО.

На основание чл. 108, ал. 1 от КСО и Заповед № П-3413/30.09.2010 г. на Главния Директор на СУ „СО”, длъжностни лица при СУ „СО” извършили проверка по разходите на ДОО в детска ясла № 57 в гр. С.. Прегледани са били документи-ведомости за пребиваване на децата в яслата. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол вх. № 90/12.10.2010 г. Установено е, че детето Виктория П., ЕГН * е настанено в Детска ясла № 57 за периода от 18.02.2010 г. до 31.05.2010 г. и от 01.09.2010 г. до 30.09.2010 г. /без времето от 01.06.2010 г. до 31.08.2010 г./. Същото е фигурирало за посочения период в проверените ведомости. При сравнение с базата-данни, съхранявана в информационната система на НОИ било констатирано, че майката на детето и жалбоподателка в настоящето производство е получила парично обезщетение за сметка на ДОО на основание чл. 53 от КСО през периода, когато детето е посещавало детското заведение.

Събраните доказателства са дали основание на компетентния административен орган да упражни дадените му от закона правомощия. С разпореждане № РВ-ПОВН-1417 от 16.11.2010 г. Ръководителя на контрола по разходите на ДОО е постановил А. С. О.-П. да възстанови недобросъвестно полученото от нея парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 18.02.2010 г. до 28.03.2010 г. в размер на 291,27 лева, ведно с законните лихви.

При оспоряването по административен ред, Ръководителят на С. У. „О., не е възприел инвокираните от П. доводи, поради което е потвърдил процесното разпореждане.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е изпратено на П. по пощата, като видно от приложеното по делото известие за доставяне, същото е получено на 21.12.2010 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 30.12.2010 г. /вх. № РВ-ПОВН-1417/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на решението и срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 53, ал. 4 от КСО /в редакцията към м. 02.2010 г./ паричното обезщетение за отглеждане на малко дете по ал. 1 не се изплаща при настаняване на детето в детско заведение. С чл. 118, ал. 1 от Закона за здравето е предвидено детските ясли да се създават за подпомагане на семейството при отглеждане на деца до тригодишна възраст и за осигуряване на тяхното нормално физическо и психическо развитие.

От описания по-горе констативен протокол се установява, че малолетното дете на П. е било настанено в детска ясла № 57, гр. С.. Същият представлява официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК и при липсата на оспорване по реда на чл. 193 от ГПК има обвързваща съда материална доказателствена сила.

Не могат да бъдат споделени инвокираните от жалбоподателката възражения, че понятието „настаняване” в детско заведение следва да се разбира като „приемане в детска ясла”. По силата на чл. 2 от Наредба № 26 от 18.11.2008 г. за устройството и дейността на детските ясли и детските кухни и здравните изисквания към тях, детските ясли са организационно обособени структури, в които медицински и други специалисти осъществяват отглеждане, възпитание и обучение на деца от тримесечна до тригодишна възраст. Детските ясли са организационно обособени структури, в които медицински и други специалисти осъществяват отглеждане, възпитание и обучение на деца от тримесечна до тригодишна възраст. Децата се приемат в детските ясли от директора на яслата. Вярно е, че в този подзаконов нормативен акт не е употребен термина „настаняване”. Тълкуването на разпоредбата на чл. 53, ал. 4 от КСО, следва да бъде направено в съответствие с чл. 46, ал. 1 от ЗНА. Очевидно е, че законодателят, използвайки термина „детско заведение” е имал предвид всички видове организационно обособени звена – общински и държавни, в които се полагат грижи при отглеждането на деца, като детски ясли, детски градини и други. Чрез получаване на обезщетение за отглеждане на дете, държавата подпомага съответния родител, да полага самостоятелно грижи за детето си до навършване на определена възраст. При приемане на детето в детско заведение тази възможност се прекратява. За наличието на качеството "настанено в детско заведение" от основно значение е дали детето е било прието през процесния период и не е изписано от съответното детско заведение.

Неоснователно е позоваването на Закона за закрила на детето. Предвиденото в него „настаняване” в приемни семейства и специализирани институции се отнася до деца, чиито живот и здраве са поставени в риск, какъвто не е очевидно разглеждания случай. Неотносимо към спора е възражението срещу прилагане на чл. 46 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Безспорно е, че жалбоподателката е била в отпуск за отглеждане на дете, разрешена ѝ от работодателя на основание чл. 164 от КТ, видно от заповед № 11 от 21.10.2009 г. /л. 36/. Във визираната норма е описан механизма на ползването на отпуска по чл. 164 от КТ, а в случая това не е същината на

спора.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорените актове на органите на НОИ, са издадени от компетентни органи, без наличието на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона и материалноправните разпоредби, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси и с оглед на изхода на спора, съдът намира, че ответникът има право на такива. Същият не ги е поискал до края на последното заседание по делото, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. О. - П. от гр. С. срещу Решение № 684/17.12.2010 г. на Ръководителя на С. У. „. О., с което е потвърдено Разпореждане № РВ-ПОВН-1417 от 16.11.2010 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.